

Hørings svar | Forenklinger i regelverket om bærekraftsrapportering

Finans Norge takker for muligheten til å levere høringsinnspill til den norske implementeringen av Omnibus I og forenklingene i regelverket om bærekraftsrapportering.

Norsk finansnæring støtter forenkling og EUs mål om en rettferdig grønn omstilling, og er positive til forenklinger samtidig som ambisjonene ligger fast.

Finansnæringen har en unik rolle, da finansforetak påvirkes både som rapporterende foretak og som en av de viktigste brukerne av den rapporterte informasjonen.

Finansnæringen har gjort seg viktige erfaringer om bærekraftsrapportering som Finans Norge mener er viktig at blir hensyntatt i regelverksutviklingen og forenklingsprosessen.

I det følgende gjennomgår Finans Norge sine konkrete innspill til høringsnotatet.

Ta gjerne kontakt dersom dere har spørsmål til høringsinnspillet.

Vennlig hilsen,

Kristian Ruth
Bærekraftsdirektør
Finans Norge

Benedicte Bjerknes
Fagsjef bærekraft
Finans Norge

Virkeområde etter foretakets størrelse

Forslaget til revidert virkeområde innebærer en betydelig innsnevring i antall virksomheter som blir lovpålagt bærekraftsrapportering. Finansdepartementet skriver at omtrent 120-160 norske foretak vil være rapporteringspliktige med nye terskelverdier (1000 ansatte og 5.3 mrd. NOK). Finans Norge anslår at omtrent 15 av våre medlemsforetak vil omfattes av CSRD.

Overordnet ønsker Finans Norge å påpeke at bærekraftsinformasjon ikke bare benyttes til rapportering, men også er sentralt for at virksomheter skal kunne gjøre gode vurderinger for risiko og langsiktig strategi.

Finans Norge vurderer det som hensiktsmessig at Norge har samme terskelverdier som resten av Europa, og støtter dermed departementets vurdering om at regnskapsloven og kravene til bærekraftsrapportering endres i tråd med endringene i regnskapsdirektivet, og endringsdirektivet. Vi støtter Finansdepartementet i at de bør gis fullmakt til å utarbeide overgangsregler og at overgangsreglene bør kunne fritta selskaper som vil falle utenfor virkeområdet fra FY27 fra rapporteringsplikt i FY26.

Finansdepartementet ber om innspill knyttet til behovet for lovregler om bærekraftsrapportering fra mindre foretak, og hvordan slike regler eventuelt bør innføres. Finans Norge støtter Finansdepartementets foreløpige vurdering om at en ev. innføring av slike krav må bygge på en nærmere vurdering av om lovkrav vil gi større samfunnsøkonomisk nytte enn frivillig rapportering. Finans Norge vurderer det som hensiktsmessig å la eksisterende terskelverdier få virke en stund før man gjør en evaluering.

Endringsdirektivet legger opp til en vurdering, også av virkeområdet, hvert fjerde år. Det vil da være naturlig å vurdere ev. øvrige behov for lovpålagt rapportering. Finans Norge opplever at det er usikkerhet i næringslivet knyttet til krav og forventninger til foretakene som faller utenfor virkeområde, også ved bortfall av Regnskapslovens tidligere § 3-3-c. I 2025 anbefalte [Finansdepartementet](#) bruk av VSME som frivillig standard. Finans Norge ser det som verdifullt om Finansdepartementet og Nærings- og fiskeridepartementet sammen styrker innsatsen for bedre kjennskap og opptak av denne standarden.

Finansspesifikt regelverk, eksempelvis kapitalkravsregelverket og solvens II har spesifikke krav knyttet til håndtering av ESG-risiko. For å kunne svare ut disse regelverkene, er finansnæringen avhengig av bærekraftsinformasjon, også fra virksomheter som faller utenfor virkeområdet til CSRD. Finansnæringen er derfor positive til EUs frivillige standard for bærekraftsrapportering (VSME). Denne standarden kan bli avgjørende for å sikre harmonisert og tilgjengelig vesentlig bærekraftsinformasjon – og vil bidra til at finansnæringen kan oppfylle sine regulatoriske forpliktelser og ta gode risikobeslutninger, samt at næringslivet selv kan gjøre gode langsiktige strategiske vurderinger.

Finans Norge vurderer at VSME-standardens blir langt viktigere når virkeområdet for CSRD endres. Det er da avgjørende at norske myndigheter tilrettelegger for god

informasjonsflyt mellom rapporterende foretak og ulike interessenter. Vi viser her til tidligere korrespondanse om initiativ for å sikre at Brønnøysundregistrene samler og tilgjengeliggjør også frivillig rapportert bærekraftsinformasjon.

Virkeområde etter foretaksform

Departementet ber om høringsinstansenes syn på om hjemmelen i regnskapsloven § 1-2a første ledd nr. 9 til å pålegge samvirkeforetak og boligbyggelag å utarbeide bærekraftsrapportering etter reglene i regnskapsloven, bør benyttes, og fra hvilket regnskapsår en slik plikt eventuelt bør gjelde.

Finans Norges støtter at også samvirkeforetak og boligbyggerlag som faller innenfor virkeområdet omfattes av samme rapporteringsplikt som øvrige rapporteringspliktige foretak. Gitt en endring i virkeområde og følgelig at kun de største skal rapportere, anser Finans Norge ikke dette som uforholdsmessig byrdefullt for disse selskapene. Ut fra et likhetsprinsipp anser Finans Norge det som naturlig at også disse omfattes av lovpålagt rapporteringsplikt. Finans Norge presiserer at dette ev. må gjøres med tilstrekkelig tid til å omstille og i god dialog med aktuelle interessenter.

Informasjon om verdikjeden

Finansdepartementet viser til endringsdirektivet og den såkalte «value chain cap». Formålet er å sikre at foretak i verdikjeden til rapporterende foretak ikke får uforholdsmessige byrder knyttet til å fremskaffe informasjon om bærekraftsforhold i verdikjeden.

Finans Norge støtter hensynet om å redusere SMB-enes administrative byrder, samt å styrke deres konkurransekraft. Samtidig er det avgjørende å vise til at begrensningene kun gjør seg gjeldende innenfor rammen av rapportering. Endringsdirektivet er tydelig på at dette er ikke er til hinder for frivillig informasjonsdeling - som også kan være konkurransefremmende for virksomhetene og finansnæringen. For finansnæringen vil tilgang til bærekraftsinformasjon kunne bidra til å styrke finansiering av innovative og lønnsomme løsninger som således vil være konkurransefremmende for næringen. Finans Norge understreker også igjen at etterspørsel av bærekraftsinformasjon har andre formål enn rapportering, eksempelvis risikovurderinger og strategiske beslutninger

Finans Norge støtter derfor departementets foreløpige vurdering om at det ikke er nødvendig med lovregler for å gjennomføre direktivbestemmelsene som presiserer at reglene knyttet til verdikjedeinformasjon ikke har betydning for andre forespørslers om informasjon enn forespørslers knyttet til rapportering.

Attestasjon

Finans Norge støtter departementets foreløpige vurdering om en implementering av moderat sikkerhet for bærekraftsinformasjon, i tråd med endringsdirektivet. Attestasjon av bærekraftsinformasjon er viktig for å sikre høy kvalitet i arbeidet. Samtidig har det vært utfordringer for både rapporterende foretak og revisorstanden i arbeidet med attestasjonen, eksempelvis knyttet til sen og/eller ulik fortolkning, ulik praksis og en rekke praktiske utfordringer. En opprettholdelse av moderat sikkerhet sikrer at bærekraftsinformasjon opprettholder høy kvalitet og etterprøvnbarhet. Dette er viktig for en rekke interessenter.

Finans Norge deler departementets vurdering om at det kan hende selskaper som ikke er underlagt en attestasjonsplikt vil ønske å gjøre dette, eksempelvis ved VSME-rapportering. Finans Norge vurderer dette som positivt all den tid det er ønskelig fra foretakene selv, og det bidrar til sammenlignbar informasjon av høy kvalitet.

Rapporteringsformat

Finans Norge vil bemerke behovet for at Finansdepartementet sikrer at bærekraftsinformasjonen er lett tilgjengelig, og på et format som er maskinlesbart. EU har som kjent ikke enda fastsatt regler for bærekraftsrapportering i ESEF-format, og det er derfor naturlig at departementet ikke har foreslått egne bestemmelser knyttet til dette. Finans Norge presiserer at det er avgjørende at Norge og Finansdepartementet følger dette tett, og sikrer at norsk næringsliv forholder seg til like regler og tidsbestemmelser som i EU.

Språk i årsberetningen

Departementet ber særskilt om innspill på om en ev. åpning for rapportering på engelsk bør avgrenses. Finans Norge vurderer at det bør være mulig for norske foretak å rapportere fyllestgjørende på engelsk. Vi mener dette bør gjelde både for årsberetning og årsregnskap. Mange foretak rapporterer allerede på engelsk, gjerne hvis de er del av et internasjonalt konsern, og det vil medføre merarbeid og økte kostnader for virksomhetene å oversette informasjonen for et norsk publikum. Det vil også gi risiko for avvik og feil mellom språkversjonene.

En adgang til å utarbeide årsregnskap og årsberetning på engelsk vil etter vårt syn kunne gi betydelige effektiviseringsgevinster for foretak som opererer i internasjonale kapitalmarkeder, samtidig som det kan bidra til bedre kvalitet og konsistens i rapporteringen. De fleste selskaper som er notert på Oslo Børs har allerede dispensasjon fra språkkravet i Vphl § 5-13 knyttet til kvartals/ delårs-rapportering. Dette gjelder informasjonspliktige opplysninger i Vphl., herunder blant annet periodisk

rapportering (vphl. § 5-6) og årsrapport (vphl. § 5-5). Dette tilsier at løpende rapportering fra selskapene skjer på engelsk.

Finans Norge deler departementets vurdering av at en åpning for rapportering utelukkende på engelsk kan innebære en noe svekket tilgang til informasjon på norsk for enkelte interessenter. Samtidig vil vi peke på at de foretakene som i praksis vil ha behov for å benytte en slik adgang, i hovedsak er foretak der primære brukere av årsregnskapet og årsberetningen er internasjonale aktører, og hvor engelsk i stor grad er etablert som arbeidsspråk.

Etter Finans Norges syn tilsier dette at hensynet til norske interessenter kan ivaretas gjennom en hensiktsmessig avgrensning av adgangen, fremfor å avstå fra å benytte forskriftshjemmelen i regnskapsloven § 3-4.

Samordning med annet regelverk

Finans Norge mener det er viktig at norsk regelverk er samordnet for å unngå dobbeltrapportering og slik merarbeid både for rapporterende foretak og brukere av bærekraftsinformasjon, samtidig som regelverkene fortsatt bidrar til å sikre både konkurransekraft, grønn omstilling og etterlevelse av internasjonale forpliktelser innen menneskerettigheter. Finans Norge støtter derfor departementets gjeldende vurdering om at ev. endringer i hvv. Likestillings- og diskrimineringsloven (ARP), Diskrimineringsombudsloven og Åpenhetsloven, må følge av en grundig og informert prosess, og følgelig tas utenfor arbeidet med endringsdirektivet. Finans Norge bidrar gjerne med erfaringer og synspunkter fra norsk finansnæring i dette arbeidet.